

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

ე

ქ	ყ	ე	ე	ნ
ახალაფრეცა	ნესტორი	ოქსიგნოვსკის მხატვრობა	სერგიანის ტრასტოვსკი	რეტიკო მხატვრობა
გაბაშვილი მთავარი V-XVIII საუკუნეები				
ქ	ქ	ქ	ქ	ქ
ქ	ყ	ყ		
ქ	ქ	ქ	ქ	ქ
საბაგაძე იმედიანოვი IX-XIII სს. ხარაჭიანი				
ქ	ქ	ქ	ქ	ქ

ქართული ანბანის მეხუთე ასო. მისი სახელია „ენი“; გრაფიკული სიმბოლო წინა რიგის სამ. ანულობის არალაბიალიზებული ხმოვანი ბგერისა. ასომთავრულში იწერებოდა, ნუსხურში – . ძვ.

ქართულში ურთიერთპერპენდიკულარული ხაზების კომბინაციაა, რომელიც კვადრატის ნახევარს იკავებს. ე ნუსხურში კუთხოვანი ფორმისაა და მარჯვნივ გადახრილი. მხედრულში იგი ქვედა სამ ხაზში იწერება.

ქართ. სათვალავში აღნიშნავს ხუთს (5). მხედრული დამწერლობის ოთხხაზოვან სისტემაში მისი მოხაზულობა ქვედა სამ ხაზში თავსდება. ე-ის გრაფ. განვითარება წარმოდგენილია V-XVII სს. ეპიგრაფიკული ძეგლების, ხელნაწერებისა და ისტ. საბუთების მიხედვით.

